

paa, hvordan Stillingen var i Fjor. Der forelaa den Gang et Forslag, der ganske svarede til det, der i Aar er stillet af Mindretallet i Finansudvalget, og som gaar ud paa, at samtlige Hærens Heste skulle indkøbes i Danmark og Remontedepotet i Kolding nedlægges. I Fjor udtalte jeg mig paa ganske tilsvarende Maade som i Aar. Jeg anbefalede, at man købte saa mange af Hærens Heste som muligt her i Landet, og at Ministeren undersøgte Forholdene med Hensyn til Remontedepotet ovre i Kolding, og jeg gjorde opmærksom paa, at man netop fik dyre Heste, ganske som jeg udtalte mig i Aar, der er ikke nogen som helst Gliden i det. Hvad der er sket, har Ministeren oplyst, og navnlig synes jeg, at Ministerens Udtalelse med Hensyn til Indkøb af Heste var meget tilfredsstillende. Jeg har paavist, hvorledes Udviklingen paa dette Omraade er gaaet, hvorledes man i Løbet af 10 Aar er gaaet ned til at købe fra $\frac{3}{5}$ i Udlandet til, da vi vare lavest, lidt over $\frac{1}{5}$. Der indtraadte saa en Stigning, har jeg paapeget. Ministeren har jo udtalt, at han havde Interesse for dette Forhold, og det forekommer mig, at kunne vi komme saa langt ned som til $\frac{1}{5}$, ere vi i Virkeligheden komne ret vidt paa dette Omraade. Det udelukker selvfølgelig ikke, at Bestræbelserne for at komme helt ned til Bunden bør fortsættes, men Ministeren bør ikke bindes til at købe Hestene her i Landet alle sammen, det kunde være ret farligt. Med Hensyn til Remontedepotet i Kolding kan jeg ikke rigtig forstaa, at man vil indsætte denne Bestemmelse paa Finanslovsforslaget i Aar; den vil være upraktisk. Remontedepotet kan jo ikke saadan uden videre nedlægges; der staar jo en Mængde Heste derovre. Der staar for Resten i Aar, saa vidt jeg kan forstaa, ikke nær saa mange, som der plejer at staa; man har sidste Sommer efter Oplysningerne i Finanslovbetænkningen indkøbt 76 Heste mod 129 det foregaaende Aar. Det peger i Virkeligheden i den rigtige Retning: Remontedepotet nedlægges jo kun ved, at man lader være at anbringe nye Heste derovre i Koldinghus Staldgaard, det er Vejen, man skal gaa. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen som helst Grund til at stemme for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Det ærede

Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde en Bemærkning, som jeg ikke rigtig har forstaaet. Han sagde, Depotet var ingen Nytte til, for det viste sig, at Hestene ikke udviklede sig derovre, der er jo kun nogle ganske faa af dem, som ere voksede, og de ere kun voksede fra $\frac{1}{2}$ til en hel Tomme. Ja, hvis det ærede Medlem havde levet alle sine Dage i København, kunde jeg forstaa hans Udtalelse; men det har han jo ikke, og han kender dog ogsaa, hvorledes en Hest vokser, og hvorledes for Resten Mennesker, Dyr og andre Skabninger vokse. Højden naa de jo først, og selv om en Hest har naaet den Højde, den overhovedet faar eller tilnærmelsesvis faar, hører der alligevel en hel Del til, før den i Virkeligheden er fuldt udviklet; den kan blive meget kraftigere, selv om den ikke tiltager noget væsentligt i Højde, og den kan, hvad der navnlig sker, i øvrigt udvikles til Brug; for det er dette, som skulde bringe den egentlige Fordel ved Remontedepotet derovre, at man i den unge Alder kan opdrætte dem til deres fremtidige Bestemmelse, til Rideheste, som det navnlig gælder om at faa.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord om Overførelsen fra de tidligere ekstraordinære Budgetter. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har navnlig været stærkt inde derpaa. Jeg gjorde allerede, da jeg første Gang havde Ordet, opmærksom paa det samme, som senere blev understreget af Forsvarsministeren, at det er gamle Bevillinger, der have staaet i en Række af Aar paa Finansloven, og derved forekommer det mig, at man med Rette er gaaet ud fra, at det ikke længere er ekstraordinære Bevillinger. Det ærede Medlem fra Kalundborg har Ret, naar han sagde, at det var ogsaa i nogen Maade et Udtryk for, at mere vilde man ikke yde ekstraordinært. Det var i Aarene forud for den nye Forsvarsordning, de Aar, da Forsvarskommissionen sad og arbejdede; da saa man ogsaa paa det med disse Øjne, man vilde ikke binde sig til evig Tid. Men selv om det var saadan, maatte der endda være Grund til at overføre Bevillingerne til de ordinære Budgetter, naar de i den Grad ere blevne ordinære, som Tilfældet er. Om man nu skal være bange for, at naar der bliver et Hul